

Да ли се на пренос имовине – пословног простора са радње (која престаје гашењем) на њеног оснивача плаћа порез на пренос апсолутних права?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00952/2009-04 од 15.4.2009. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1), а у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину ("Сл. гласник РС", бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права се плаћа код преноса права својине на непокретности уз накнаду.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Према одредби члана 1а Закона о приватним предузетницима ("Сл. гласник СРС", бр. 54/89 и 9/90 и "Сл. гласник РС", бр. 19/91 ... и 101/05), приватни предузетник, у смислу тог закона, јесте физичко лице које, ради стицања добити, оснива радњу и самостално обавља делатност.

Према одредби члана 7. Закона о приватним предузетницима, за обавезе које проистекну у обављању делатности радње, оснивач одговара целокупном својом имовином.

Према мишљењу Министарства за привреду и приватизацију број 313-01-1400/2003-06 од 25.11.2003. године, датом у примени Закона о приватним предузетницима, по питању правног статуса имовине коју оснивач радње стекне у току обављања делатности: "како се питање целокупне имовине предузетника поставља и од значаја је тек у моменту настанка обавеза које проистекну у обављању делатности радње, то у смислу наведеног члана, по нашем мишљењу, није од значаја када и по ком основу је иста, целокупна имовина стечена, односно да ли је то имовина коју предузетник поседује у време оснивања радње, имовина стечена обављањем делатности у радњи, као и имовина коју је предузетник, до момента настанка обавезе, стекао по другим основима (купопродаја, наслеђе, поклон и сл.), већ је једино битно да сва та имовина, у моменту настанка обавеза, чини целокупну имовину предузетника. Напомињемо да се питање спецификације (целокупне) имовине предузетника не поставља приликом оснивања радње, односно није услов за оснивање исте. У том смислу, станови изграђени за тржиште и аутомобил, који су стечени како пре, тако и у току обављања делатности радње, по нашем мишљењу, јесу имовина физичког лица, односно приватног предузетника, као оснивача радње, којом он одговара у складу са чланом 7. Закона о приватним предузетницима."

Према томе, ако се има у виду да је приватни предузетник физичко лице које, ради стицања добити, оснива радњу и самостално обавља делатност, да за обавезе које проистекну у обављању делатности радње оснивач одговара целокупном својом имовином сходно одредбама чл. 1а и 7. Закона о приватним предузетницима, те да пословни простор радње јесте имовина физичког лица, односно приватног предузетника као оснивача радње, Министарство финансија сматра да у случају престанка обављања делатности радње не

долази до опорезивог преноса права на пословном простору са радње на њеног оснивача, те се у том случају порез на пренос апсолутних права не плаћа.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе на пренос апсолутних права, на основу пружених доказа, у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган.